

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεῖα Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΔ'
Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2052

Τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Αἰκατερίνης
Σάββατο 25 Νοεμβρίου 2017

Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος
Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης

Προσεύχεσθε, Χριστιανοί, προσεύχεσθε!

Θὰ σὰς μιλήσω, ἀγαπητοί μου, γιὰ μιὰ γυναῖκα ποὺ κατώρθωσε νὰ φέρῃ στὸ Χριστὸ μέσα σὲ λίγες ὥρες 352 ψυχές! Ποιά εἶνε αὐτὴ ἡ γυναῖκα; Εἶνε ἡ ἁγία Αἰκατερίνη ποὺ ἐορτάζουμε σήμερα. Γι' αὐτὴν θὰ ποῦμε λίγα λόγια.

Ἡ ἁγία Αἰκατερίνη **ἔζησε στους χρόνους τῶν διωγμῶν**, στὴν ἐποχὴ τοῦ Μαξεντίου (εἶνε ἐκεῖνος τὸν ὁποῖο ἐν τέλει θὰ νικήσῃ ὁ ἅγιος Κωνσταντῖνος ἔξω ἀπὸ τὴ Ῥώμη παρὰ τὴν Μαλβία γέφυρα μὲ τὸ ὄραμα «*Ἐν τούτῳ νίκα*»).

Οἱ γονεῖς τῆς ἦταν πλούσιοι εἰδωλολάτρες καὶ σχετιζόνταν μὲ βασιλικούς κύκλους. Ἡ Αἰκατερίνη γεννήθηκε στὴν Ἀλεξάνδρεια. Ἀπὸ μικρὴ διακρινόταν γιὰ τὴν σοβαρότητα, τὴν ὁμορφιὰ καὶ τὴν ἔκτακτὴ εὐφυΐα τῆς στὰ μαθήματα, χαρίσματα ποὺ τῆς ἔδωσε ὁ Θεός.

Ὅπως ἦταν ἐπόμενο, τὴ ζήτησαν σὲ γάμο οἱ καλύτεροι νέοι· ἀλλ' αὐτὴ, μολονότι εἰδωλολάτριά ἀκόμη, δὲν ἠθελε νὰ παντρευτῆ. Γιὰ ν' ἀποφεύγῃ τὶς πιέσεις τῶν γονέων τῆς, **βρῆκε ἕναν ἔξυπνο τρόπο**. Δέχομαι, εἶπε, νὰ παντρευτῶ, ἀλλὰ ὑπὸ τὸν ὄρο, αὐτὸς ποὺ θὰ μὲ πάρῃ νὰ εἶνε ὁ ὡραιότερος, ὁ εὐφυέστερος κι ὁ πλουσιώτερος ἀπ' ὄλους... Ἐπειδὴ ὁμως κάτι τέτοιο ἦταν δύσκολο νὰ βρεθῆ, ὁ γάμος καὶ συνεχῶς ἀναβαλλόταν· καὶ οἱ γονεῖς τῆς ἀνησυχοῦσαν.

Ἀλλὰ ὁ καλὸς Θεὸς ἔφερε τὶς περιστάσεις ὥστε ἡ Αἰκατερίνη νὰ γνωρίσῃ **ἕνα καλὸ πνευματικὸ πατέρα**. Τοῦ εἶπε τὸ μυστικὸ τῆς καὶ τὸν ὄρο ποὺ ἔθεσε, κι αὐτὸς, ποὺ εἶχε ἀρχίσει νὰ τὴν κατηγῆ, τῆς εἶπε· –Αὐτὸ ποὺ ζητᾶς θὰ τὸ ἔχῃς, ὑπάρχει· γνωρίζω ἕνα νέο ποὺ ἔχει ὅλες αὐτὲς τὶς χάρες. –Ποιὸ εἶνε τ' ὄνομά του; ρώτησε ἐκείνη. –Μπορεῖς εὐκόλα νὰ τὸν γνωρίσης. –Πῶς; –Μέσω τῆς μητέρας του, ποὺ λέγεται Μαρία. Σοῦ δίνω τὴν εἰκόνα τῆς. Πήγαινε στὸ σπίτι, γονάτισε, κάνε τὴν προσευχὴ σου σ' αὐτὴν, καὶ αὐτὴ θὰ σοῦ δείξῃ τί θὰ κάνῃς... Καὶ τῆς ἔδωσε τὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας.

Στὸ σπίτι ἡ Αἰκατερίνη ἔβαλε μπροστά τῆς

τὴν εἰκόνα, **προσευχήθηκε μὲ δάκρυα**, καὶ τὴ νύχτα –ἄς μὴ πιστεύουν οἱ ἄπιστοι, ἡ ζωὴ τοῦ πιστοῦ ἔχει ὀράματα καὶ θαύματα– τῆς ἐμφανίστηκε ἡ Παναγία μας κρατώντας τὸ Θεῖο βρέφος ποὺ ἔλαμπε σὰν τὸν ἥλιο. Ἄλλ' ἐνῶ ἐκείνη προσπαθοῦσε νὰ τὸ κοιτάξῃ, τὸ βρέφος γύριζε ἄλλοῦ τὸ κεφαλάκι του, σὰν νὰ τῆς ἔλεγε ὅτι δὲν εἶνε ἄξια νὰ τὸν δῆ. Στενοχωρήθηκε πολὺ ἡ Αἰκατερίνη καὶ συναισθάνθηκε ὅτι δὲν εἶνε ἄξια νὰ δῆ τὸ Χριστὸ γιὰ τὴν τί ἦταν, μιὰ ἀμαρτωλὴ εἰδωλολάτριά. Ὅταν τὰ διηγήθηκε στὸν πνευματικὸ τῆς, ἐκεῖνος τῆς εἶπε ὅτι ἦρθε ἡ ὥρα νὰ βαπτισθῆ. Καὶ πράγματι σύντομα ἔγινε τὸ βάπτισμα καὶ γέμισε ἀπὸ χαρὰ.

Σὲ λίγες μέρες βλέπει πάλι τὴν Παναγία σὲ ὄραμα, ἀλλὰ τώρα τὸ Θεῖο βρέφος ἔρριξε πάνω τῆς μιὰ ματιὰ ποὺ ἔφερε τὸν παράδεισο μέσα τῆς καὶ τῆς ἔδωσε ἕνα **χρυσὸ δαχτυλίδι**, σύμβολο τῆς ἀγάπης ποὺ θὰ τὴν συνέδεε μὲ τὸ Χριστό. Ἀπὸ τὴν ὥρα ἐκείνη στὴν καρδιὰ τῆς Αἰκατερίνης ἀναψε ἀγάπη μεγάλη στὸν Κύριο.

Τὸν καιρὸ ἐκεῖνο ἔφτασε στὴν Ἀλεξάνδρεια **ὁ Μαξέντιος** μὲ κακὲς διαθέσεις γιὰ τοὺς Χριστιανούς. Διέταξε νὰ γίνουν θυσίες στοὺς θεοὺς, καὶ ὄλοι πειθάρχησαν. Μὰ ἡ Αἰκατερίνη ἀρνήθηκε. Τὴν κάλεσαν καὶ ὁ Μαξέντιος τὴ ρώτησε· –Γιατί δὲν προσφέρεις τὴ θυσία; Ἐκείνη ἀπήντησε· –Τὰ εἶδωλα ποὺ προσκυνᾶτε εἶνε φτιαγμένα ἀπὸ ξύλο μάρμαρο ἀσήμι χρυσάφι, εἶνε θεοὶ ψεύτικοι· ἕνας μόνος εἶνε ὁ ἀληθινὸς Θεός, ὁ Ἰησοῦς Χριστός. –Τί εἶν' αὐτὰ ποὺ λές; εἶπε ἕξαλλος ὁ Μαξέντιος. –Φέρε τοὺς σοφοὺς νὰ μιλήσουμε καὶ εἶμαι σὲ θέσι νὰ τ' ἀποδείξω, λέει ἐκείνη. Τότε ὁ Μαξέντιος διέταξε καὶ στὴν ὠρισμένη ἡμέρα **μαζεύτηκαν στὰ ἀνάκτορα οἱ πρὸ μεγάλοι σοφοὶ** ποὺ ὑπῆρχαν, **150** τὸν ἀριθμὸ, κι ἀπέναντί τους μόνη ἡ Αἰκατερίνη, ἕνα κορίτσι 18 χρονῶν! Προηγουμένως γονάτισε καὶ παρακάλεσε τὸν Κύριό τῆς· Χριστέ, ἐσύ ποὺ φώτισες τοὺς ψαρᾶδες τῆς Γαλιλαίας, φώτισε κ' ἐμένα τὴν ἀδύναμη...

“Όταν οί σοφοί τὴν ἀντίκρυσαν, πῆγαν νὰ τὴν εἰρωνευθοῦν. “Όταν ὁμως ἡ Αἰκατερίνη μὲ τὸ φωτισμὸ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἄρχισε ν’ ἀναπτύσσει τὶς ἀλήθειες τοῦ εὐαγγελίου, οἱ εἰρωνεῖες σταμάτησαν· κι ὅταν τοὺς ἔθεσε ὠρισμένα σοβαρὰ ἐρωτήματα, δὲν μποροῦσαν ν’ ἀπαντήσουν – ἡ πίστι μας δὲν εἶνε κάτι εὐκαταφρόνητο. Τοὺς ἔφερε σὲ ἀδιέξοδο, ἔσκυψαν τὸ κεφάλι καὶ **ὠμολόγησαν ὅτι αὐτὴ ἔχει τὴν ἀλήθεια**. Ἦταν τόσο πειστικὸς ὁ λόγος της, ὥστε ὁ ἕνας μετὰ τὸν ἄλλο ἄρχισαν νὰ ὁμολογοῦν· Πιστεύουμε στὸ Χριστό, εἴμαστε κ’ ἐμεῖς Χριστιανοί!... Τ’ ἄκουσε ὁ Μαξέντιος, λύσσαξε ἀπὸ ὀργή, καὶ διατάζει νὰ θανατωθοῦν ὅλοι!

Μετὰ ἀπ’ αὐτὸ ὁ βασιλιάς, θαμπωμένος κι ἀπὸ τὸ κάλλος της, **προσπάθησε μὲ ὑποσχέσεις νὰ τὴν δελεάσει**. Ἄρνήσου τὸ Χριστό, Αἰκατερίνη, εἶπε, θυσίασε στοὺς θεοὺς, κ’ ἐγὼ διώχνω τὴ γυναῖκα μου καὶ κάνω ἐσένα βασίλισσά μου. Μὰ ἡ ἁγία ἀπέκρουσε τὴν πρότασι μένοντας πιστὴ στὸ Χριστό. Τότε ὁ βασιλιάς ἀγρίεψε πάλι. Γιατὶ εὐκόλα ἡ ἀγάπη τοῦ ἀνδρὸς μεταπίπτει. Μὴν ἀπατᾶσθε, γυναῖκες· ὁ ἄντρας, ἂν τοῦ ἀρνηθῆτε, ἐκεῖ ποὺ ἔλεγε πὼς σὰς ἀγαπᾷ, ἀλλάζει, ἡ ἀγάπη μεταβάλλεται σὲ μῖσος. Κι ὁ Μαξέντιος, ὅταν εἶδε ὅτι ἡ ἁγία ἀπέκρουσε τὸν ἔρωτά του, μετεστράφη, ἔγινε θηρίο, καὶ διατάζει νὰ τὴν ὑποβάλλουν σὲ μαρτύρια.

Τὸ μαρτύριό της εἶνε ἀπὸ τὰ φρικτότερα. Τὴν ἔδειραν, τὴ χτύπησαν, τὴν κέντησαν μὲ καρφιά, τὴν πέρασαν ἀπὸ τὸν τροχό, τὴν ἔσυραν πάνω σὲ χαλίκια αἰχμηρά. Τέλος, μὲ τσακισμένο σῶμα κι ἀλλοιωμένο πρόσωπο τὴν ἔρριξαν στὴ φυλακή. Ἐκεῖ ἡ ἁγία προσευχόταν στὸ Χριστό νὰ τὴν κρατήσῃ πιστὴ μέχρι τέλους.

Τὴ νύχτα ἡ βασίλισσα, ποὺ ἄκουσε γιὰ τὴν Αἰκατερίνη, ζήτησε ἀπὸ τὸν Πορφυρίωνα τὸν φρούραρχο τῆς Ἀλεξανδρείας, νὰ τὴν ἐπισκεφθῆ, καὶ μαζί του πῆγαν κρυφὰ στὸ κελλί της. Πρῶτη φορὰ **ἡ βασίλισσα καὶ ὁ Πορφυρίων** ἄκουγαν γιὰ τὸ Χριστό. Πίστεψαν καὶ βαπτίσθηκαν Χριστιανοί. Τὸ μαθαίνει ὁμως ὁ βασιλιάς, ὀργίζεται καὶ διατάζει νὰ θανατωθοῦν· ἔτσι ἄλλα δύο κεφάλια πέφτουν στὴ γῆ. Μάρτυρες κι αὐτοί, προστίθενται καὶ γίνονται ὅλοι **152**.

Κοντὰ σ’ αὐτοὺς **200 ἀκόμα στρατιῶτες**, ὅταν εἶδαν τὴ βασίλισσα καὶ τὸ στρατηγὸ Πορφυρίωνα νὰ πιστεύουν, πιστεύουν κι αὐτοὶ στὸ εὐαγγέλιο, καὶ μαρτυροῦν. Νά λοιπὸν πὼς ἡ ἁγία Αἰκατερίνη ἔγινε αἰτία **352** ψυχῆς νὰ θυσιάσουν τὴ ζωὴ τους γιὰ τὴν πίστι τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ ὑπομονὴ τοῦ βασιλιά ἐξαντλήθηκε πιά. Μετὰ ἀπὸ λίγο διατάζει καὶ βγάζουν τὴν Αἰκατερίνη ἀπὸ τὴ φυλακή. Τὴν ὀδηγοῦν στὸν τόπο

τῆς ἐκτελέσεως. Ἐκείνη πρῶτα προσεύχεται καὶ μετὰ τὸ ξίφος τοῦ δημίου πέφτει στὴν ἁγία της κεφαλὴ· καὶ **ἐνῶ τὸ σῶμα πέφτει νεκρό, ἡ ψυχὴ της λευκὴ πετάει στὸν οὐρανό**, γιὰ νὰ δοξάζῃ αἰωνίως τὸν ὠραῖο νυμφίο της Χριστό. Τὸ σκῆνωμά της τὸ πῆραν ἄγγελοι καὶ τὸ μετέφεραν στὸ ὄρος Σινά, ὅπου μένει μέχρι σήμερα.

* * *

Αὐτὴ, ἀγαπητοί μου, εἶνε ἡ ἁγία Αἰκατερίνη. ✓ Θαυμάζω τὴν **πίστι** της, ποὺ δὲν μπόρεσαν νὰ τὴν κλονίσουν μήτε ἀπειλὲς μήτε ὑποσχέσεις. Μᾶς φωνάζει ἀπὸ τὸ Σινά· Χριστιανοί Ἑλληνες καὶ Ἑλληνίδες, **μείνετε πιστοὶ ὀρθόδοξοι**, μέχρι τέλους στὴν πίστι τῶν πατέρων μας.

✓ Θαυμάζω τὴν ἁγία Αἰκατερίνη γιὰ τὴ σοφία καὶ τὴν **ἀποστροφή της στὴν εἰδωλολατρία**. Παραγγέλλει καὶ σ’ ἐμᾶς **νὰ μισοῦμε τὰ εἰδωλα**. Ποιά εἰδωλα· ἂν κάποιος π.χ. ἔχη θυμὸ, εἶνε σὰν νὰ λατρεύῃ τὸν Ἄρη τὸ θεὸ τοῦ μίσους· ἂν κάποιος πίνῃ καὶ μεθᾷ, εἶνε σὰν νὰ λατρεύῃ τὸ Βάκχο· ἂν κάποιος κυλιέται στὴ μοιχεία καὶ τὴν πορνεία, εἶνε σὰν νὰ λατρεύῃ τὴν Ἀφροδίτη· ἂν ὁ νοῦς κάποιου εἶνε διαρκῶς στὸ χρῆμα, λατρεύει τὸ μαμωνᾶ, τὰ τριάκοντα ἀργύρια... Ὁ Χριστὸς νὰ μᾶς ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τὰ πάθη μας· λεγόμαστε Χριστιανοί, ἀλλὰ στὴν πραγματικότητα εἴμαστε εἰδωλολάτρες μετὰ Χριστόν!

✓ Θαυμάζω ἀκόμα τὴν ἁγία Αἰκατερίνη γιὰ τὴν **προσευχὴ** της. Ἡ ζωὴ της ἦταν ὅλο προσευχή· προσευχὴ ὅταν ἦταν κοπέλλα νὰ τὴ φυλάξῃ ὁ Θεὸς ἀγνή, προσευχὴ ὅταν εἶδε τὸ πρῶτο ὄραμα γιὰ νὰ γνωρίσῃ τὸ Χριστό, προσευχὴ ὅταν εἶδε τὸ δεύτερο ὄραμα γιὰ νὰ βαπτισθῆ, προσευχὴ ὅταν πῆγε στὰ ἀνάκτορα γιὰ νὰ μονομαχήσῃ μὲ τὴν εἰδωλολατρία καὶ τὴν ἀπιστία, προσευχὴ μέσα στὸ κελλί τῆς φυλακῆς ὅταν τὴν ἔρριξαν ἐκεῖ αἰμόφυρτη, προσευχὴ τέλος λίγο πρὶν τὸ θάνατο. Γι’ αὐτὸ λέει καὶ σ’ ἐμᾶς· Προσεύχεσθε, Χριστιανοί, προσεύχεσθε!... Μεγάλον πρᾶγμα ἡ προσευχὴ· εἶνε ὄπλο, εἶνε ἄρμα, εἶνε προστασία, εἶνε δύναμις.

Ἰδιαιτέρως τὶς ἡμέρες αὐτὲς σὰς καλῶ κ’ ἐγὼ σὲ προσευχὴ. Πάντοτε πρέπει νὰ προσευχώμεθα, ἀλλὰ ἰδιαιτέρως τώρα ποὺ ὅλοι καταλαβαίνουμε τὸν κίνδυνο. Ἀφῆστε τὰ γλέντια, κλειστήτε τὰ σπίτια, γονατίστε μπροστὰ στὸ Χριστό καὶ παρακαλέστε. «*Στῶμεν καλῶς*». Ἄς παρακαλέσουμε τὴ γλυκεῖά μας μάνα, τὴν Παναγία, τὸ σύννεφο αὐτὸ ποὺ εἶνε σήμερα πάνω στὸν οὐρανὸ νὰ τὸ διασκορπίσῃ.

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς διὰ πρεσβειῶν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων **ἄς μᾶς φυλάττῃ** ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**